

L'Esquerra i el Decret de Col·lectivitats

Que la forma d'aplicar-se el Decret de Col·lectivitats ha produït greus pertorbacions a l'economia catalana és quelcom tan indubtable que ni mereix l'atenció de fer-ho destacar. Tothom sap per pròpia experiència i per haver-ne tocat els resultats com la interpretació abusiva d'aquest Decret ha estat un factor de desorganització i desmoralització de la reraguarda. Tothom, ugetistes i cenetistes, han coincidit en la necessitat de protegir la petita burgesia i la menestralia catalana, com un dels factors que han contribuït amb el seu liberalisme a la guerra i la revolució. Tots hi estan conformes, tots parlen en la premsa i la tribuna que mereixen un tractament especial per a captar-se les seves simpaties. Hom considera que sense la petita burgesia i la menestralia, que tothora s'han posat a favor de les classes proletàries, no hauria estat possible les victòries electorals que donaren el poder a les esquerres i amb el poder els mitjans coercitius per a fer fracassar, junt amb el poble en armes, el moviment facciós. A Catalunya això ha estat un fet cert i real, per quan els sectors petits burgesos i menestrals tenien una gran extensió i una gran influència sobre la massa i per tant, per a triomfar, hom necessitava del seu ajut.

Però, si aquesta era la intenció de tots els sectors, no obstant, per diversos motius, els dirigents han estat desbordats, i enlloc de protegir allò que havien considerat inatacable, s'ha perseguit fins a les últimes conseqüències. Resultat d'això ha estat que al marge del Decret de Col·lectivitats i interpretant-lo d'una forma abusiva, que àdhuc no admetia els termes del decret, s'ha col·lectivitzat a tort i dret, sense tenir en compte aquells factors que havien contribuït com el que més a l'afavor, a la nostra pàtria, el feixisme.

Amb motiu d'aquest debat, hom ha vist que aquells que havien pres la defensa dels petits industrials, també, enlloc de complir les seves promeses, han regut convenient continuar la política partidista i demagògica, que en definitiva ha de contribuir a l'ensorrament dels que entre la raó i la justícia d'una banda i l'afalac per l'altra, prefereixen aquesta última fórmula, que és la de la deslleialtat i la de la injustícia. No s'ha sabut fer front a aquells que criden més, pensant-se que d'aquesta manera els hi donaran la raó sense tenir-la — i que no van errats, — a pesar que siguin sempre o gairebé sempre únicament això: cridaners.

Desgraciadament encara impera en certs organismes, per damunt de tot, la demagogia. No s'analitza el que convé, no s'estudia que és el que és més necessari, ni de quina part està la raó, ni els problemes que reporta la improvisació en la direcció, tot això són factors despreciables, davant la possibilitat de satisfer aquells elements descontents que sempre creuen que es fa poc i que s'ha d'anar més endavant encara que sigui en perjudici dels extremitats, sempre i més ara de la guerra. S'han d'aconcentrar irresponsables — extremisme és tot el contrari de sentit de responsabilitat, extremisme vol dir improvisació, i la improvisació en les actuals circumstàncies ES UN SABOTATGE a la guerra i a la revolució — i que la majoria dels casos són dubtosos d'afecció al règim.

Veus responsables s'han aixecat dintre de les sindicals en demanda d'una política de rectificació — àdhuc demanant la derogació del Decret de Col·lectivitats, al qual han qualificat de fracassat, i l'annul·lació de totes les incautacions vergonyoses i il·legals (R. al Diari de Reus) — en aquesta matèria, però els representants atents únicament al sentit d'irresponsabilitat característic dels temps actuals han fet la tasca més oposada a la

Manifestacions del conseller de Governació i Assistència Social

Catalunya dona acolliment a més de 700.000 refugiats, el manteniment dels quals puja 15.000.000 de pessetes mensuals

El conseller de Governació i Assistència Social, senyor Antoni M. Sbert, parlà amb els informadors sobre la reorganització dels serveis del seu Departament, amb motiu del decret aprovat en el darrer Consell, que estableix la nova estructura dels serveis de Sanitat.

Després del 19 de juliol del 1936 — va dir — les atencions sanitàries i d'assistència social han adquirit un volum extraordinari per haver absorbit les institucions de beneficència privada els patronats mixtos i autònoms i l'assistència als refugiats. La penúria en què vivim els grans hospitals de Barcelona, mal atesos per manca de mitjans i de dotació i per dificultats administratives, va obligar a la Generalitat a fer-se'n càrrec.

La crisi de creixença va coincidir amb un període d'improvisació incompetent, durant el qual interessava més posar rètols i banderes i col·locar personal, que no pas estudiar a fons els problemes d'organització.

En fer-me càrrec del Departament de Governació i Assistència Social vaig proposar-me ordenar ràpidament l'administració, i restablir la disciplina amb un sentit social adequat a la nostra significació i al nostre programa d'homies del Front Popular. Una disciplina civil, basada en la competència i en la divisió del treball mitjançant una adequada selecció del personal apte.

Restablertes les Direccions Generals de Sanitat i Assistència Social per decret de primer de juliol d'enguany, i dissolta per decret de la mateixa data la Secretaria General d'Assistència Social, la reorganització del Departament de Governació i Assistència Social, va ésser tot seguit iniciada i regulada pels decrets del 14 d'agost darrer, que articulava la nova estructura administrativa de la Direcció General d'Assistència Social, pel de la mateixa data que organitzava l'assistència als refugiats, pel del 26 de juliol i ordres complementàries que regulen el funcionament dels establiments hospitalars, sanatoris i d'assistència en règim d'internat i pel del 23 d'octubre darrer que estableix la nova plantilla tècnica-administrativa dels Serveis d'Assistència Social.

El decret del 31 d'agost d'enguany va separar les funcions de les Direccions Generals de Sanitat

que convenia en els moments presents o sigui la d'anar legalitzant noves incautacions i col·lectivitats capricioses.

Els obres responsables, que són la majoria, ja n'estan cansats d'aquestes coses que col·loquen al lloc dirigent de les empreses un altre patró cent vegades més obtús que l'anterior. Per això que tothom, sigui quina sigui la seva condició social hagi estat d'acord amb absolut amb la resolució aprovada pel Ple de la Federació d'E. R. C. de les comarques tarragonines en la qual es propugna per una interpretació restrictiva — tot deixant de moment subsistent el Decret — del Decret de Col·lectivitats per a evitar els abusos que s'han comés al seu redós.

Tard o d'hora s'hi haurà d'arribar. Són excessives les arbitrarietats que al seu empar s'han comés. Una rectificació a temps potser el podria salvar. Més tard potser no en restaran ni els principis.

Que hi pensin i reflexionin els obrers responsables!

i Assistència Social. Cal, doncs, ara reglamentar els serveis sanitaris d'acord amb la nova organització del Departament i recollint en tot allò que sigui adient a les actuals necessitats els preceptes de les Lleis de Bases i de Coordinació Sanitària, promulgades amb data 5 d'abril i 26 de juny del 1934.

Tot i que les dificultats per la manca d'elements, en la seva major part mobilitzats, no ha permès utilitzar una gran part del personal, que ha estat provisionalment substituït, les nostres institucions sanitàries i d'assistència — continuà dient — tenen ja avui una estructura sòlida i estatgen una població de 17.000 persones a Barcelona, de les quals aproximadament la meitat no són catalans. Catalunya atén més de 10.000 malalts o acollits de la resta del territori espanyol i més de 700.000 refugiats de guerra. En aquest ordre, com en altres, la contribució catalana a la guerra pot traduir-se eloqüentment en xifres.

La nova organització de l'assistència als refugiats i l'organització de les institucions d'Assistència Social han produït una economia en les despeses administratives i generals d'entreteniment que s'apropa a 3.000.000 de pessetes mensuals

Un partit, un gran partit, ha llançat la consigna de l'hora present:
Guanyar la guerra? Sanejar la reraguarda?
I ca! No hi tocarieu pas!
Fer eleccions!!!

en relació al període del juliol 1936 al juliol 1937, en què vaig prendre possessió del Departament.

Per contra, les atencions per refugiats arriben ja als 15.000.000 de pessetes mensuals, tot i que no són ajudats econòmicament més que una tercera part dels que s'estan a Catalunya.

S'han creat nous hospitals i preventoris i es realitzen activament obres d'adaptació de diverses institucions.

Plau-me fer constar la col·laboració intel·ligent i activa dels directors generals diputat Dot i Sauret i del comissari d'Assistència als Refugiats de Guerra diputat Casademunt i personal de les Direccions i al mateix temps, la comprensió i cordialitat que ha trobat per part dels sindicats, a la qual corresponc amb una política imparcial i constructiva, puix que crec que l'opinió pública vol i desitja que la guerra representi una victòria que pugui concretar-se en realitats i en la sòlida construcció d'allò que s'adiu amb el nostre programa social.

En acabar, el senyor Sbert anuncià als periodistes que un altre dia els parlaria dels serveis de Governació.

Restabliment de la jornada de 48 hores per a la construcció de refugis

El "Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya" publica el següent important Decret:

Cada dia es fa més palesa la necessitat de construir refugis a bastament capaços per a la salvaguarda de la població civil a les ciutats obertes de la nostra reraguarda. La guerra que ens fa el feixisme internacional ha assolit un grau de salvatgisme i d'inhumanitat que, no solament revolta tota consciència honrada, sinó que fa veritablement imprescindible de posar el poble pacífic i indefens a cobert, dintre el possible, d'aquelles monstruoses agressions.

Els Governos de la República i de la Generalitat, atents a la consecució d'aquest fi, han incrementat, tot aportant-hi recursos econòmics i les directrius més adients, la construcció de refugis en aquelles poblacions que, per llurs característiques, resulten més castigades pels atacs aeris de l'enemic i en totes aquelles altres que, com a mesura previsible, poden ésser blanc un dia o altre de la brutalitat facciosa.

Es per això, doncs, que la construcció dels tals refugis cal considerar-la lògicament i humanament com a treball de guerra, ja que són fets i han de fer-se per a defensa i exipulsió dels ciutadans, així com de tots els Organismes civils, polítics i militars que actuen per a la guerra i per la guerra des de la reraguarda.

Però, perquè els tals refugis tinguin la deguda eficiència, cal també que llur construcció sigui el més ràpida possible, esmerçant-hi el màxim esforç i tot l'entusiasme que s'n necessaris i àdhuc exigibles en aquesta hora tan greu i plena de responsabilitat per a tothom.

Altrament, el creixent cost d'aquestes construccions requereix també l'aportació de despeses extraordinàries per part de l'Estat, de la Regió autònoma i dels Muni-

cipis, i tot això, per molt interessant que sigui, comptant-hi a més l'esforç de tots plegats, resulta encara insuficient en comparació de la vàlua de l'obra humanitària i nobilíssima de les vides a salvar.

Finalment, els petits sacrificis i eventuais limitacions que cal demanar per aquests casos d'urgència, és molt just que vinguin compensats en una forma o altra pel Govern de la Generalitat i, a tal fi, pel Departament que correspongui, seran dictades les oportunes disposicions que facin factible l'esmentada compensació segons les necessitats del moment que vivim.

Per tant, a proposta dels Consellers d'Economia i de Treball i Obres Públiques i d'acord amb el Consell Executiu,

Decreto:
Art. 1r. A comptar de la publicació del present Decret, queda restablerta, de manera transitòria, la jornada setmanal de quaranta-vuit hores en totes les obres que s'efectuïn o que s'hagin d'efectuar per a la construcció de refugis per a la defensa passiva de la població civil contra els atacs de l'aviació feixista.

Art. 2n. Els obrers empleats en les esmentades obres cobraran el jornal fixat per a la setmana de quaranta hores, a raó del tipus que regeixi en cada població.

Art. 3r. El Conseller de Treball i Obres Públiques resta facultat per dictar les Ordres i disposicions que estimi convenientes per al total compliment del que és disposat en aquest Decret.

Art. 4t. Són deixades sense efecte les disposicions que s'oposin a la vigència del present Decret. Barcelona, 27 de novembre del 1937. — Lluís Companys. — El Conseller d'Economia, i encarregat del despatx del Departament de Treball i Obres Públiques, Joan Comorera.

Cops de fuet

...“Dilluns passat a Torroella de Montgrí, un pagès va vendre un porc a canvi d'un paquet de caliquenyos, i un altre, al mateix poble, va donar per un paquet de tabac de 4'20, tot el blat de moro que va voler el posseïdor del “talismà” de la Tabacalera.

Això que sembla impossible i que únicament es pot concebir amb una explicació fisiològica: la folia del tabac, no solament ha passat a Torroella de Montgrí, sinó que també ha passat a les nostres comarques.

L'afortunat posseïdor d'un paquet de caliquenyos i àdhuc d'un vulgar mataquinos ha tingut al seu abast, si ha sabut desprendre's'n al moment oportú — i consti pel que havem anat veient que per a un fumador és quelcom mantes vegades superior a les seves forces — tot el que li ha convingut. Amb tabac hom ha tingut tota classe de queviures en abundància: patates, bacallà, etc.

Aquesta folia, produïda per l'escassetat de tabac, ha envaït tota mena de persones. Homes cultes, incultes, treballadors manuals i intel·lectuals, obrers del camp i de la ciutat, que per culpa d'aquesta folia fan mil i un papers ridículs i àdhuc abandonen les seves obligacions més apremiants i ineludibles.

Com a colofó volem contar dos fets verídics i que únicament poden justificar-se amb aquesta folia de què s'ha apoderat d'alguns individus.

Primer fet: Un amic nostre necessita un dia que hi havia cua, un taxi per al trasllat urgent d'un malalt. Telefonà a la Col·lectivitat i allí li contestaren que el taxi no podien proporcionar-li per estar tots els xòfers ocupats fent cua. Insistí fent veure la necessitat apremiant amb què es trobava, però a pesar de tot, no aconseguí res.

Molt més urgent que el trasllat d'un malalt era la cua! El malalt podia morir-se entretant, però els xòfers podrien fumar! I això tenia molta més importància!

L'altre:

Un bon amic es trobava a la barberia. S'assegué a la cadira i començaren a remullar-lo. El barber, mentre li anava passant la brotxa tot era obrir la porta i mirar al carrer. I amb això quan menys el seu client esperava, desapareix. Passa deu minuts i el barber sense venir, i el client espera i aguar-da, amb la cara tota empastifada de sabó. El nostre amic, la mitja hora bona transcorreguda, decideix finalment marxar, després d'eixugar-se el sabó, tot estranyat del procedir inconcebible del barber.

En sortir de la barberia, en passar davant un estanc, contemplà astorat com el barber fela cua.

Per a obtenir una mica de tabac el barber havia abandonat el seu client a mig servei!

Aquests dos fets són certs i verídics i han ocorregut a la nostra capital l'últim dia que hi hagué saca. A nosaltres ens l'han contat els mateixos protagonistes dels fets, persones de la veracitat de les quals responem.”

Els comentaris sobren.

Aquest número ha passat per la

censura

Mercè Mestres Sala

Vídua de Rafel Panasachs Salvany

Ha mort als 74 anys

(E. P. R.)

Els seus fills, Rafel, Mercè i Josepa, filla política Teresa Martinella, germà, cunyades, nebots i demés família i la casa «RAFAEL PANASACHS», en comunicar a les seves amistats la trista nova, els preguen un pietós record.

L'enterrament avui diumenge, a les 11'30 del matí.

Casa mortuòria, Apodaca, 27.

Tarragona 5 de Desembre del 1937.

Espigolant

"Diari de Reus" publica el següent interessant article que publiquem íntegrament:

"No sabem, en veritat, si realment es tracta d'una consigna. Possiblement, no. Es troba, però, dintre el cercle del que s'ha vingut qualificant de consignes. Consignes absurdes, és clar. Ens referim a quelcom que hem llegit apuntant la conveniència de celebrar unes eleccions, a guisa de plebiscit, en tot el territori lleial de la República. Ens faria rodar el cap si no coneguéssim a bastament els mestres de la maniobra. I volem veure en aquest desig quelcom que enclou una gravetat insospitada.

Els que abans del moviment tenien un volum polític migradíssim i que a causa de la seva audàcia — perdona, lector, l'eufemisme — avui pretenen ésser majoritaris i gaudir gairebé d'una hegemonia absoluta, sembla que porten pressa a servir-se del llast acaparat a força de promeses i de repartir prebendes i sinecures. Saben, potser, que tot organisme que no compta amb una sòlida consciència, en bufar el més petit ventíjol, s'esmicola i esfuma... I creuen, segurament, que se esperen un demà més assolat, de res o de ben poca cosa els servirà la seva puixança camuflada.

Si així no fos, no ens explicariem idea tan genial. Pot pensar-se en unes eleccions en plena guerra? No creiem pugui acudir-se-li a ningú una semblant pensada. Només obstinats en una idea determinada; només obsessió per un fi inflexible es pot sostenir la conveniència d'una consulta electoral en les actuals circumstàncies. Tenen, però, que es veu, una fe cega en les seves arts demagògiques. La guerra els haurà pogut servir fins ara. Els homes conscients, però, no es deixaran arrossegar per les seves apatències. Tothom ha vist amb quins fins s'ha vingut gesticulant i com s'han exalcat en tots els tons deures segrats que hom ha procurat després escapollir. El camuflatge no pot ésser etern.

Ara par ara, la única obsessió lleial que pot i deu interessar-nos és la de guanyar la guerra. Prou problemes difícils tenim a resoldre

Resum setmanal de la guerra

FRONT DE L'EST

A l'Alt Aragó, a la ribera del riu Gallego ha seguit mantenint-se alguna activitat caracteritzada principalment pel foc d'artilleria de l'enemic sobre algunes posicions ocupades per les nostres tropes. Sobretot al sector d'Orna, els feixistes s'han mostrat agressius adhue amb alguns intents de cops de mà que no han assolit, però cap resultat.

A la ribera dreta de l'Ebre també s'han desenvolupat algunes accions secundàries a l'entorn de Mediana, havent ocupat les tropes republicanes alguns turons, i refusat petits intents de reacció de l'enemic.

A la zona de Terol les tropes republicanes efectuaren un reconeixement fins als voltants de Campillo. Al sector de Castrolvo l'enemic pressionà les nostres posicions de les cotes 1.085 i 1.111, fracassant en els seus propòsits.

A tots els demés sectors del front d'Aragó hi ha bastanta calma.

FRONT DEL CENTRE

Tant a la província de Guadalajara com a tots els sectors del Nord i Nord-Est de Madrid es registren molt pocs fets dignes de

mentió, essent la tònica de la lluita d'una gran calma. Als sectors propers a la capital i als del Sud d'aquesta fins al Teix, a banda d'algunes escaramusses sense importància, tampoc s'ha alterat l'estat de calma.

A la província de Toledo els feixistes han portat a cap alguns atacs sobre les posicions ocupades per les nostres tropes a Puente del Tajo sense aconseguir els objectius que s'havien proposat.

FRONT DEL SUD

A la província de Còrdova solament tenen lloc algunes accions d'artilleria als sectors de Valsequillo i Cerro Mulva.

A les riberes del Guadalquivir hi ha calma completa.

Més al Sud, a la província de Granada es manté l'activitat relativa de setmanes anteriors. L'enemic ha intentat principalment alguns cops de mà sobre la posició La Soltera, ocupada per les forces republicanes que han refusat als feixistes enèrgicament.

Se segueix sense cap novetat a la resta del front fins a la costa mediterrània.

S.F.

COMISSIO DE RECOLLIDA DE ROBES D'ABRIC PER L'EXERCIT DE L'EST

	Pessetes
Suma anterior:	6.171'05
Ajuntament de Guimets	466'
Sindicat dels Viatjans, corredors, agents i representants.	100'
Avenc Secció Femenina C. N. C.	63'75
Avenc Secció Femenina Estat Català.	30'
	6.830'80

SOCORS ROIG DE CATALUNYA (S. R. I.) — SERVEI DE PAQUETS ALS FRONTS

El Comitè Local avisa als familiars dels combatents que lluiten als fronts del Centre que el proper dia 9 dels corrents sortirà un camió destinat a Madrid amb paquets.

L'admissió de paquets quedarà tancada el dia 7 dels corrents.

NOVETATS
en
tota classe de gèneres
CASA MALÉ
Portale 1,8 Tarragona

NOTA DE LA DELEGACIO D'ECONOMIA

La Delegació d'Economia de Tarragona, fa avinent a tots els ciutadans, que el dilluns, dia 6, es començarà a repartir el sabó de la primera quinzena de desembre.

Assabentem també a tots, que quedaran anul·lades totes les demés quinzenes que no s'han pogut repartir, inclús la segona de desembre.

Per tant, fins al mes de gener del 1938, no es donarà sabó.

Tarragona, 4 de desembre del 1937. — El delegat per la Tercera Regió, D. Martí.

CASA POU

Flors artificials

Perfumeria, Merceria

NOTA DE LA COMANDANCIA MILITAR DE TARRAGONA

Días y calles en donde se efectuarà la recogida de equipos con destino a los Hospitales y frentes de guerra:

Lunes: día 6, Rambla Pablo Iglesias.

Martes: día 7, San Olegario, Portalet y San Fructuosa.

Miércoles: día 8, Trinquet Nou y Pescaderia.

Jueves: día 9, Cos del Bou.

Viernes: día 10, Trinquet Vell y Pilatos.

Sábado: día 11, P. Enladrillado.

Establiments "ROIG"

Olis purs d'oliva

Les millors qualitats
els més bons preus

Baixada Polxateria, 9 - Telf. 1197, 1

Plaça de la República, 13 - Telf. 1632

Secció esportiva

BILLAR

La segona jornada del Torneig "P. Carambola"

Segueix amb molt d'interès el desenvolupament del campionat

Divendres i dissabte passat continuà al local del Saló Monumental el torneig "Penya Carambola", assolint els resultats següents:

Maluenda, 50; Reus, 39.
Torné, 50; Rius, 16.
Garcia, 50; Pascual, 19.
Català, 50; Vila, 48.
Lobo, 50; J. Casas, 38.
Olivé, 50; Clutat, 39.
Menasanch, 50; Rubio, 43.
Perelló, 46; Perpinyà, 50.
Fàbregues - Batista (no jugat).
Mateu, 50; J. Casas, 42.
Bordas, 50; Pujol, 26.

FUTBOL

Avui, a les tres jugaran l'Amateur del Casal d'Esports i la "Penya Do-Re-Mi-Fa-Sol"

Aquesta tarda està anunciat un interessant partit a càrrec dels equips que dalt'esmentem.

Aquest partit promet veure's molt disputat i igualat. Malgrat que no sabem la classe de l'equip de la "Penya Do-Re-Mi-Fa-Sol" per referències dignes de tot crèdit, podem adelantar als nostres lectors que hi ha elements de gran via com són Vela, Hernández, etc.

L'Amateur presentarà l'equip acostumat.

LA INFANTIL

Confeccions per a nens i senyora

Baixada de Misericòrdia, 16

Sugrañes, impressor. — Tarragona

Cinema Teatre Tarragona

DIUMENGE 5 DE DESEMBRE

TARDA I NIT

Un doble Programa d'ESTRENES

La comèdia musical, parlada en castellà, interpretada per ANNA-BELLA i GUSTAV FROHLICH,

Rayo de sol

L'interessant noticiari "LAYA"

Espanya al día núm. 26

BORIS KARLOFF i BELA LUGOSI els asos del film terrorífic a la sensacional pel·lícula fantàstic-científica,

El poder invisible

El més poderós secret del món científic en mans d'un home arribat per un afany de venjança!

DESTRUCCIO! : DOLOR!
ESPECTACLE IMPRESSIONANT!

Tot el que tocaven les seves mans o veien els seus ulls quedava pulveritzat!

Notes informatives

A LAS EMPRESAS Y COMITES DE CONTROL DE ESTA CIUDAD

El Comité de Educación Militar de Cataluña recuerda nuevamente a todas las empresas o comités de control la obligación que tienen de abonar los jornales a todos los mozos de la quinta del 1939 que se encuentran en el campo de instrucción, atendiendo al Decreto del Ministerio de Defensa Nacional del 5 de septiembre último (D. O. 215) en su apartado undécimo en el que dice:

"Las Empresas o Entidades de todo orden a los que presten servicios los individuos sometidos a la instrucción premilitar vendrán obligadas a abonar el jornal o sueldo a los obreros de ellas dependientes sujetos a instrucción pre-militar, durante los días que tengan que permanecer en período intensivo de trabajo en campos de instrucción."

El Comité de Educación Militar pide a todas las organizaciones Sindicales que hagan cumplir en rigor esta orden a fin de evitar los perjuicios que podría ocasionar a la Empresa la aplicación de las sanciones que este Comité vendría obligado a hacer efectivas en caso de incumplimiento.

El Comité de Educación Militar a Cataluña.

Tarragona, 4 de diciembre del 1937.

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA